

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی معنای امر بین الامرین از منظر ملاصدرا و مولوی در مثنوی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

یاسین شیبک خالقداد - کارشناس ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، دانشکده الهیات

علی اکبر نصیری - استادیار فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

مسئله جبر و اختیار به عنوان یکی از مهم ترین مسائل تاریخ اندیشه همواره محل مواجهه طیف وسیع آراء بر له یا علیه اختیار آدمی بوده است. بر این اساس نوشتار حاضر با مقایسه دیدگاه ملاصدرا و مولانا و بیان مواضع خلاف و وفاق آنها و با هدف ایجاد بستری مناسب در قالب مقایسه و تحلیل، ذهن مخاطب را در این خصوص به سمت و سوی یک مطالعه تطبیقی سوق می دهد. صدرالمتألهین به هنگام ورود در بحث و طرح سوال ابتدا بر اساس مبانی فلسفه خود با دغدغه فکری یک فیلسوف و حکیم وارد این مبحث می شود اما در ادامه و تبیین پاسخ با چشم انداز یک عارف قصد حل مسئله را دارد و می کوشد تمامی افعال آدمی را حقیقتاً بدون هیچ واسطه ای منتسب بر حق تعالی نماید و در واقع گویی پلی از حکمت به عرفان می زند. و اما جولان ذهنی مولانا در مقام عارفی سترگ و شاعری چیره دست از یک سو و پیچیده بودن ذاتی مسئله از سوی دیگر سبب شده است که وی در شرایط مختلف، مواضع متفاوتی داشته باشد. او از منتقدان جبر کلامی و از مدافعان جبر عرفانی است و آن چه که در نهایت اثبات خواهد شد این که ایشان پیرو مکتب اعتدال امر بین الامرین می باشد.

کلمات کلیدی:

جبر، اختیار، امر بین الامرین، ملاصدرا، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924960>

